

PRÆLOQUIUM.

Iraberis forsan, *Lector persalutande!* forsan & indignaberis, tam prolixum tamque superciliosum oculis Tuis usurpaturus *Catalogum*, Viri juvenis, Libellos, eosque non adeo vulgares, numero viginti, eadem significatione promittentis. Me si audias, *scriptionis consilium* ex vero indicaturum, desinas pervelim eapropter mihi & indignari, & hoc amplius institutum præsens admirari. Nosti, si mundum non ignoras cum ignarissimis, quid rerum agatur in orbe literato. Ut plurimum scribitur *Fama*, frequentius *Fami* quoque, rarius *officio Reique ipsi*. Nolim, putes, *honoris* me stimulum fodicasse, ut hancce schedam Tuo subjicerem obtutui. Citius me iste pugugisset monitor, si apud mentem meam valuisset; cum pleraque, quæ & nunc edo, & hic promitto, jam ante integrum biennium in meis latitaverint scriniis, & pridem in animo. Falleris etiam, si *famem* me ac paupertatem ad ejusmodi consignationem compulisse arbitraris. Quid a tantilla scriptiuncula expectari posse credas lucri splendidioris? Ea profecto est *Serenissimi Principis nostri* munificentia atque clementia, ut, qui in ipsius *Stipendio* semel ejus gratia frui inceperit, per omnem vitam suam sibi prospectum noverit, vel hic, vel in demandato olim officio, nisi ejus favore indignum sese præstiterit. Sumo igitur mihi *rarius* illud, quod modo dixi: Scribo nimirum *officio*, scribo & *Rei ipsi*. At! *vir juvenis* officio scribat ac rei ipsi? Ita quidem est, & esse sapius deberet! Erras, me quidem iudice, si solis *atate grandioribus* scribendi publice licentiam demum competere opinaris. Cur putas, tantam proflare Librorum *nondum editorum nec edendorum*, at promissorum tamen, copiam? *Viros optime meritos*, sua

nimis diu prementes, liberum sæpe spiritum vix amplius ducere posse videas, officiorum gravitate devinctos, & negotiorum concatenatorum mole oppressos: tantum abest, ut privatos suos schedarum literatarum forulos excutere, & cum cura atque meditatione debita, quæ conabantur, in egregium publicum proferre queant. Scribant ergo etiam *juvenes*, sed *viri*, & in aliquo studiorum genere diutius tractato *exercitati*: non parum utilitatis inde in *republicam eruditam* redundaturum esse confido. Ego quidem officio rei que ipsi me hunc contexuisse catalogum haud abnuo. Est id *officium membri Civitatis Literariæ* atque Societatis eruditæ, ut, si qua in parte alios videas negligentiores, tu ipse locum istum pro virili expleas. Nec hoc alienum censi debet a gnavo studiorum cultore, *aliis monstrare viam*, qua incedentes plurium commodis prodesse queant. Adjungere licet id quoque, iis me adhuc admotum fuisse *muneris partibus*, ut plurima hic memoratorum vel extoto, vel ex parte jam *tractanti*, hujusmodi lucis splendor fuerit illapsus, coram quo proprios claudere oculos *nefas* duxerim, imo & *indignum facinus*, isto rei, per se utilis futuræ, indicio, æquos rerum arbitros non participare. Ast (ais) si quid istis inesset tuis causis, quas hic tua exhibet scheda, *plures profecto* jam eas justa tractatione occupassent & absolvisset *viri, te modis omnibus superiores*. Fateor, horum egregia, quæ in hoc rerum genere ediderunt, *scripta* viam mihi complanasse in plerisque, quos nec unquam (quicquid promissorum præstiturus sim) silentio præterire cupio. Forsan & ipsi illi majoribus curis incumbunt, ad inferiora hæc *scholarum incunabula* ægre regressuri. Etiam hoc calcari *instinctor aliorum* esse velim, me longe doctiorum, & fama jam celeberrimorum, ut (si iis videatur commodum & necessarium) pro sua, qua pollent, in republica literaria, majori auctoritate & *suffragio pollentiore*, suum expromant *judicium*: quænam ex indicatis hisce opusculis ipsi judicent vel digna